

گزارش برنامه پهنه حصار جمعه ۸۴/۴/۱۰

طبق تقویم قرار بود برنامه «دشت جانستون» برگزار شود، اما با توجه به تعداد افراد شرکت کننده - دو نفر- ترجیح دادیم همراه انجمن دختران که در این هفته برنامه "پهنه حصار" را برگزار می کردند، به این قله صعود کنیم. حرکت ۶:۳۰ صبح جمعه، درب رشت دانشگاه بود. اما تا آمدن همه نفرات، حدود نیم ساعت طول کشید و مینی بوس ساعت ۷ حرکت کرد. ساعت ۸:۳۰ به روستای سنگان بالا رسیدیم. پس از ۱۵ دقیقه راهپیمایی به امامزاده ده رسیدیم و برای صبحانه توقف کردیم. پس از خوردن صبحانه، ساعت ۹:۴۵ دقیقه راه افتادیم.

منطقه بسیار بکر و دیدنی بود. یک دره طولانی و عریض که در دهانه بیرونی آن دو روستای سنگان بالا و سنگان پایین و در کف دره باغهای گیلاس و آلبالو - که عمدتاً متعلق به ساکنین این دو روستا هستند- قرار گرفته اند. این دره توسط رشته کوه پهنه حصار - که بلندترین قله آن، قله پهنه حصار است - بسته می شود.

شیب مسیر پس از عبور از باغها، به تدریج زیاد شده و بر روی یالهای متعدد این رشته کوه امتداد می یابد. اما دیواره ای سنگی تمام این یالها را نصف کرده است. این دیواره چند صد متری- که ارتفاع آن در محدوده انتهایی دو طرف دره به چند متر می رسد- باعث بوجود آمدن آبشار معروف سنگان شده است که بر بالای این دره خودنمایی می کند.

خوشبختانه با اینکه مسیر شلوغ بود، کمتر زیاده ای در مسیر دیده می شد. بهر صورت ساعت ۱۰:۴۰ دقیقه به پای آبشار رسیدیم. نسبت میزان آب آبشار به ارتفاع آن بسیار کم است و آب به صورت قطره های بسیار ریز به کف سنگی آبشار می ریزد، به همین دلیل وزش باد، آبشار را به جهات مختلف متمایل می کند که گاهی اوقات از چرخش قطره های ریز آب توسط باد، صحنه های دیدنی به وجود می آید. گروه، پس از نیم ساعت استراحت، دوباره شروع به حرکت کرد. مسیر به سمت شرق تا جائیکه ارتفاع دیواره بسیار کم می شد ادامه می یافت و پس از قطع دیواره به سمت شمال غربی می رفت تا به گردنه ای در بالای آبشار می رسید. بعد از گردنه دنباله یالها ادامه می یافت که افراد تیم به جای صعود از یال مستقیم و پر شیبی که به یکی از قله های اصلی ختم میشد، ترجیح دادند از یال کم شیبتر و طولانی تر شرقی صعود کنند، که به خط الرأس منتهی می شد. ساعت ۱۳:۰۰ بر روی خط الرأس قرار داشتیم. در ابتدای خطالرأس من و شاهین - به عنوان تیم پسران برنامه - با کسب اجازه از سرپرست، از تیم اصلی جدا شده و سریعتر به سمت قله حرکت کردیم و پس از عبور از چند گرده سنگی، ساعت ۱۳:۲۰ به قله پهنه حصار رسیدیم. پس از استراحتی کوتاه، به سمت

پایین حرکت کرده و ساعت ۱۳,۴۵ بر روی یکی از گرده ها - که در ابتدای خط الرأس قرار داشت- به تیم دختران رسیدیم که به سمت قله در حرکت بودند. ما بر روی خط الرأس تا زمان بازگشت آنها- ۱۶,۰۰- به استراحت پرداختیم. پس از بازگشت تیم از قله، به سمت آبشار حرکت کردیم و ساعت ۱۷,۴۰ به آبشار رسیدیم و بالآخره ساعت ۲۰,۰۰ به مینی بوس رسیده و ساعت ۲۱,۳۰ تهران بودیم.

موقعیت مکانی قله پهنه حصار تا حدودی شبیه به قله بند عیش است. مبدأ صعود هردو قله روستاهایی در شمال غرب تهران هستند، هر دو در انتهای دو دره سرسبز واقعند و هر دو بر روی رشته کوه هایی واقعند که در دو طرف هرز می روند.

با این حال با توجه به وجود دیواره سنگی در میانه مسیر صعود و گرده های سنگی بر روی خط الرأس ، صعود زمستانی این قله ارزشمند به نظر میرسد، هر چند وجود آبشار یخ زده سنگان در فصل زمستان، یخ نوردان زیادی را به این منطقه می کشاند.

سرپرست کل برنامه : ترگل انوری نژاد

افراد تیم دختران : سحر برهان - مریم ملکی- زینب محمودآبادی - لیلا اکبری - پونه تقی زاده ساحلی - حوری سید آقامیری - آزاده میرعابدینی- بهناز رنجبر- پریسا امامی- علیرضا علامی- علی طالبی

افراد تیم پسران : منصور احمدی- شاهین مقیمی

گزارش نویس : منصور احمدی
تایپ : شاهین مقیمی